

Denne fil er downloadet fra
Danmarks Tekniske Kulturarv
www.tekniskkulturarv.dk

Danmarks Tekniske Kulturarv drives af DTU Bibliotek og indeholder scannede bøger og fotografier fra bibliotekets historiske samling.

Rettigheder

Du kan læse mere om, hvordan du må bruge filen, på
www.tekniskkulturarv.dk/about

Er du i tvivl om brug af værker, bøger, fotografier og tekster fra siden, er du velkommen til at sende en mail til *tekniskkulturarv@dtu.dk*

DANMARKS PAVILLON

PARIS MCM

INDUSTRI-
FORENINGEN.

OG1.4 (100) Paris

Exposition universelle internationale de 1900

Danmark: Danmarks Pavillon ...
[ca.1900]

EXPOSITION
UNIVERSELLE DE 1900
A PARIS

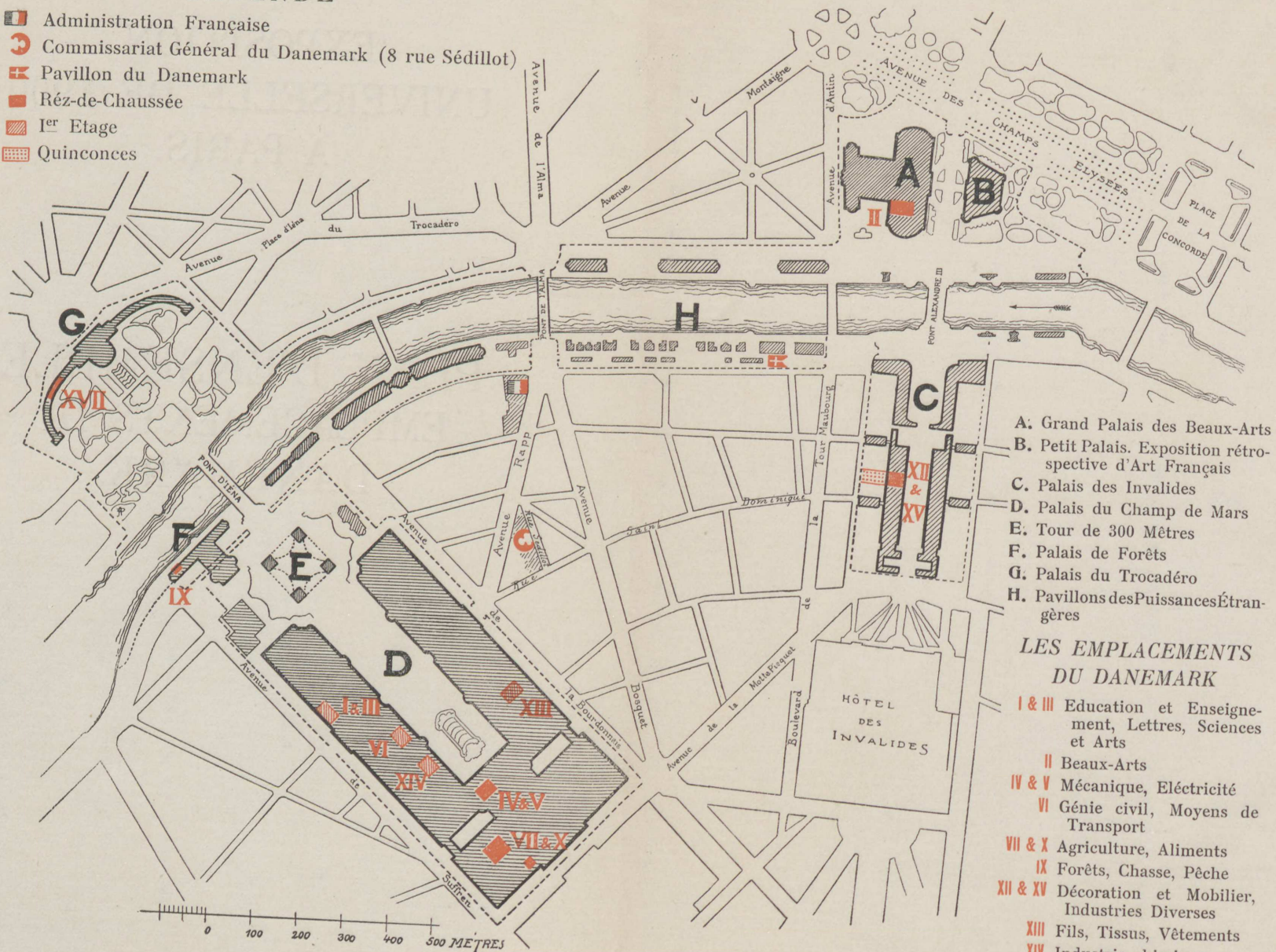
PLAN D'ENSEMBLE
EMPLACEMENTS DU
DANEMARK

~~71 69 6~~

DANMARKS PAVILLON
I PARIS MCM

LÉGENDE

- Administration Française
- Commissariat Général du Danemark (8 rue Sédillot)
- Pavillon du Danemark
- Rés-de-Chaussée
- 1er Etage
- Quinconces

- A. Grand Palais des Beaux-Arts
- B. Petit Palais. Exposition rétrospective d'Art Français
- C. Palais des Invalides
- D. Palais du Champ de Mars
- E. Tour de 300 Mètres
- F. Palais de Forêts
- G. Palais du Trocadéro
- H. Pavillons des Puissances Étrangères

LES EMPLACEMENTS DU DANEMARK

- I & III Education et Enseignement, Lettres, Sciences et Arts
- II Beaux-Arts
- IV & V Mécanique, Électricité
- VI Génie civil, Moyens de Transport
- VII & X Agriculture, Aliments
- IX Forêts, Chasse, Pêche
- XII & XV Décoration et Mobilier, Industries Diverses
- XIII Fils, Tissus, Vêtements
- XIV Industrie chimique
- XVII Colonisation

71 69 6

DANMARKS PAVILLON
I PARIS MCM

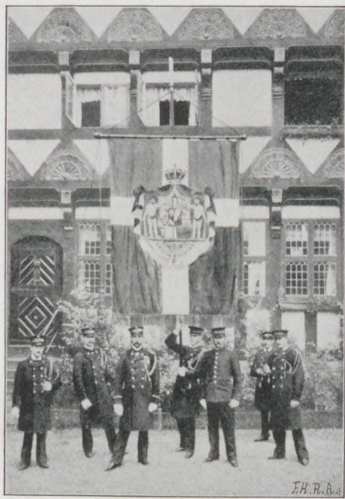
Udstilling Paris 1900

SÆRTRYK AF DEN DANSKE
UDSTILLINGSKOMMITÉES
OFFICIELLE BERETNING
TIL GARANTERNE FOR
DANMARKS PAVILLON
PAA
VERDENSUDSTILLINGEN
I PARIS MCM

INDUSTRI-
FORENINGEN.

[ca. 1900]

DANMARKS PAVILLON PAA VERDENSUDSTILLINGEN I PARIS 1900.

De danske Gardiens med Banneret.

Da Lehns greve RABEN-LEVETZAU og Hofjuveler MICHELSEN i Januar 1897 efter Indenrigsministeriets Opfordring rejste til Paris for at forhandle om Plads for Danmark paa Udstillingen 1900, opstod Spørgsmaalet om en særlig dansk Pavillon allerede ved de første Samtaler med den franske Administration.

Medens man ved tidligere Verdensudstillinger i det væsentlige havde inddelt Udstillingsgjenstandene efter Nationer, vilde man i Paris 1900 dele efter Fag og Stof. Denne Bestemmelse maatte erkjendes at være rationel og i Stand til at lette den Besøgende Arbejdet, men for smaa Nationer vilde det ikke være fordelagtigt at faa Udstillingsgjenstandene spredt paa mange Steder, som Regel i forholdsvis smaa og uanselige Grupper. Da de danske Udsendinge ytrede deres Betænkelighed ved den foreslaaede Ordning og endogsaa udtalte Tvivl om, hvorvidt et Land som Danmark overhovedet kunde være tjent med at udstille under de nævnte

Forhold, tilbød man fra fransk Side Anvisning paa et Areal ved Quai d'Orsay, paa hvilket der kunde opføres et dansk Palæ eller en Pavillon, i hvilken Landets *samlige* Udstillere kunde finde Plads. Man havde foreslaaet Lande som Schweiz og Holland en lignende Ordning.

Med de Erfaringer, der havdes fra Pariserudstillingen 1889, var det en lidet tiltalende Tanke at anvende store Beløb paa at faa vore Udstillingsgjenstande anbragte i en Bygning, der vel nok vilde blive set udvendigt fra af Størsteparten af de Udstillingsbesøgende, men hvis Indre kun undtagelsesvis vilde blive skænket en alvorlig og sagkyndig Interesse. Erfaringen i 1889 gik i den Retning, at det store Publikum saa sig træt i de principale Industripalæer og ønskede Hvile og Forfriskning, naar de endelig slap ud igjen i fri Luft.

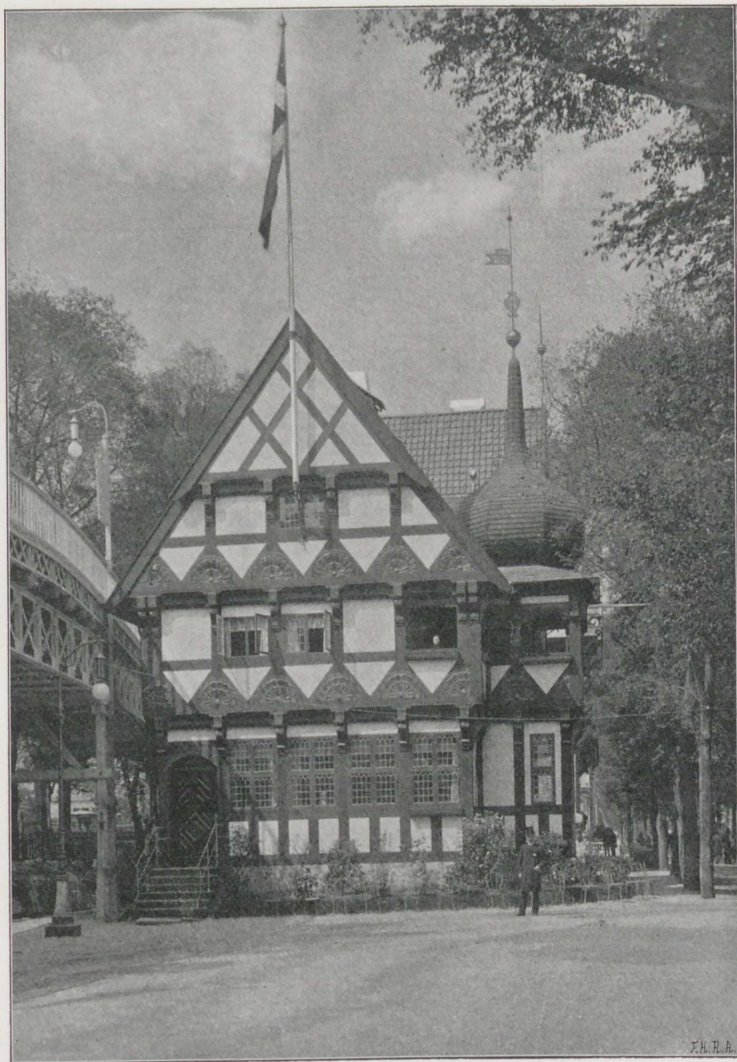
Det morede vel nok nu og da at kaste et Blik paa en fremmed Nations mere eller mindre ejendommelige Bygning, men at give sig alvorlig i Lag med Indholdet havde kun de færreste Mod til.

Og hvad der var det afgjørende var dette, at man med Sikkerhed kunde vide, at de Udstillere fra Danmark, paa hvis Deltagelse det i særlig Grad kom an, ikke vilde udstille i en saadan Pavillon, men forlangte at blive anbragt paa den Plads, der tilkom dem i de principale Udstillingspalæer paa »Esplanade des Invalides« eller paa »Champ de Mars«.

Hermed var Pladsspørgsmaalet i første Omgang afgjort. Man maatte nemlig strax se bort fra den Mulighed, at det danske Stats-tilskud vilde blive stort nok til baade at bygge en national Pavillon i Terrænet ved Quai d'Orsay og til at deltage i de faglige Afdelinger med en iøjnefaldende og smagfuld national Indramning paa hvert enkelt Sted (der blev ialt 14).

Saaledes stod Sagen i Januar 1897. Pavillonen blev opgivet, og der blev sikret fortrinlig Plads til de fleste danske Udstillere paa de Steder, hvor de fagvis hørte hjemme. Dog opnaaede man enkelte større kollektive Udstillinger som den kunstindustrielle i Palæet paa »Esplanade des Invalides«, Landbruget paa »Champ de

Mars«, Grønlands, Islands og Færøernes Udstilling paa Trocadéro og selvfølgelig Kunsten i »Palais des beaux arts«.

Billede af Pavillonens Gavl.

Tiden gik, næsten tre Aar gik, og Danmark skulde dog faa sit eget Hus ved Seinen i 1900.

I*

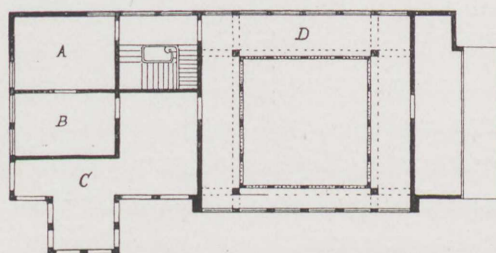
Da de ovennævnte Medlemmer af den danske Udstillings-Komité i November 1899 opholdt sig i Paris — altsaa i Forberedelsernes ellefte Time — faldt det stærkt i Øjnene, at for næsten alle Nationer var Pavillon-Spørgsmaalet i det store Kapløbs Hede ikke længere et »enten-eller«, det var lidt efter lidt blevet et »baade-og«. Dette vil sige, at de allerfleste Nationer ikke længere følte sig tilfredse med *enten* at udstille fagvis i de principale Palæer *eller* at have en kollektiv Udstilling i et særskilt nationalt Palæ — man vilde nu være repræsenteret baade inde i de store Palæers internationale Grupper, og ude i Terrænet, hvor Nationens Flag skulde vaje fra et særskilt Hus.

Situationen var ret vanskelig for den danske Komité. Det var indlysende, at der ikke vilde komme én Dansk til Paris uden at føle sig fattig og ydmyget ved Savnet af det danske Flag i Rue des Nations. Der var ikke længere Tale om enkelte Nationers spredt liggende Bygninger; man maatte nu passere en lang Gade, hvor hele den civiliserede Verden var repræsenteret. Danmark *maatte* med; men Pengene fra det knapt tildelte Statstilskud vare anviste til de mange andre nødvendige Formaal, som Regnskabet fra tidligere Verdensudstillinger med ubønhørlige Tal vidste at fortælle om.

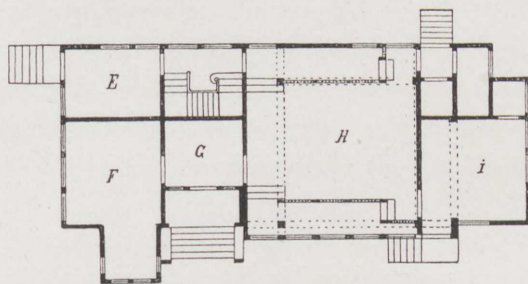
Den danske Konsul i Paris, Jægermester ENGELSTED, blev imidlertid opfordret til at rejse Spørgsmaalet paany hos den franske Administration, og den 15. November 1899 modtog Komiteen telegrafisk Meddelelse om, at der var sikret Danmark en velbeliggende og passende Plads ved Indgangen til Rue des Nations, nærmest Pont des Invalides. Herved vilde den eventuelle danske Pavillon blive den første i Rækken tilvenstre, naar man kom fra Pont des Invalides og dens Flag vilde blive det første, man mødte i Rue des Nations, naar man kom ad det rullende Fortov.

Da Forslaget om at rejse Pavillonen fremlagdes i den danske Plenar-Komité, var Stemningen herfor meget delt. Man frygtede, at det nu vilde være for sent. Hvor skulde Pengene komme fra,

og hvem kunde paatage sig at tegne og opføre et passende Hus i de 3 à 4 Maaneder, der vare tilbage til Aabningsdagen? Med Bestemthed blev det gjort gjældende, at fra Statens Side kunde der intet yderligere Tilskud ventes, og de alt bevilgede Penge vare, som ovenfor anført, forlængst beslaglagte. Der var da ingen anden Udvej tilbage end at appellere til Medborgernes Patriotisme, og Sagen vandt — takket være den kjøbenhavnske Presses udmærkede og

1ste Sal.

Stueetagen.

- a) Værelse; b) Værelse; c) Loggia; d) Galleri; e) Kontor; f) Herreværelse; g) Forstue;
h) Hallen; i) Dameværelse.

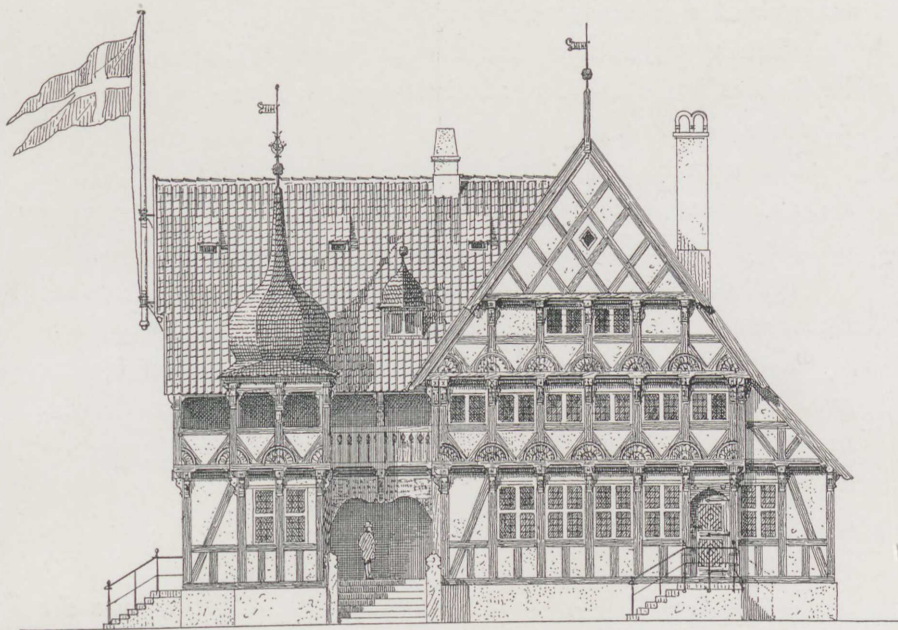
enstemmige Støtte — saa megen Sympathi, at der i faa Dage tegnedes en Garantifond paa over 50,000 Kroner.

Hermed var den Betingelse sket Fyldest, der var stillet af Plenar-Komiteen, at Foretagendet ikke maatte paabegyndes, før det nævnte Beløb var tegnet. Tillige forlangtes der Redegjørelse for, hvilket Brug der skulde gøres af Pavillonen, og hvad der skulde udstilles heri. Det nedsatte Udvalg (Generalkommissæren, Lehnsgreve RABEN-LEVETZAU, de tre Vicepræsidenter d'Hrr. C. MICHELSEN,

Lehnsgreve B. WEDELL-WEDELLSBORG og P. S. KRØYER samt Arkitekt NYROP) foreslog, at det danske Hus skulde benyttes væsentlig som Samlings- og Hvilested for Landsmænd, medens det dog i alt Fald til visse Tider paa Dagen skulde være tilgængeligt for alle. Huset burde derfor indrettes med et større Opholds- og Konversationsværelse og dertil stødende Læse- og Arbejdsværelser. Det overdroges til »Aktieselskabet Oscar Køhler« at fremkomme med Tegning og Overslag til en Bygning, der kunde leveres opstillet og færdig inden Udstillingens Aabningsdag den 14. April. I et Plenarmøde den 4. December 1899 vedtog Komiteen Bygningsudvalgets Forslag om Benyttelsen af Pavillonen, og en i samme Møde fremlagt Tegning af Professor *V. Koch* blev ligeledes godkendt. Samme Dag kontraherede Udvalget med Aktieselskabet Oscar Køhler om Levering af Pavillonen, opstillet ved Quai d'Orsay for 35,000 Kr., inklusive Arkitekthonorar men exclusive Transport fra Kjøbenhavn til Opstillingsstedet. Betalingen skulde erlægges i December Termin 1900. Denne Bestemmelse toges, fordi Byggeudvalget nærede det Haab at kunne sælge Pavillonen ved Udstillingens Slutning, hvorved Garanterne vilde slippe med at betale en Kvotadel af det tegnede Beløb.

Nu stod Spørgsmaalet tilbage om Husets Montering. Ogsaa her mødte Sagen megen Velvillie, idet de tre store kjøbenhavnske Snedkerfirmaer: *C. B. Hansens Etablissement*, *Severin & Andreas Jensen* og *J. P. Mørck* paatog sig uden Vederlag at levere Møbler til de tre Rum. Det ordnedes saaledes, at det førstnævnte Firma monterede Herreværelset, Hallens Møbler leveredes af *Severin & Andreas Jensen* og *J. P. Mørck* paatog sig Dameværelset. Samtlige Møbler forarbejdedes efter Tegninger, der approberedes af Pavillonens Arkitekt, Professor Koch; at de toge sig godt ud og vandt de Besøgendes Bifald turde allerede fremgaa deraf, at de alle bleve solgte inden Udstillingens Lukning. Med Væggenes Dekoration havde Prof. *Pietro Krohn* Tilsyn, og foruden et større dansk Skovparti af *Zacho* fandt man fortrinlige Fotografier af Deres Majestæter Kongen og

Dronningen og Deres kongelige Højheder Kronprinsen og Kronprinsessen, samt et meget smukt Udvalg fra Hr. *Karl Køster* af Kopier efter danske Kunstværker. En stor Del af disse Billeder solgtes i Paris eller bestiltes af Landsmænd til Levering i Kjøbenhavn. Endvidere havde Frøken *Julie Laurberg* sendt en Række Fotografier af karakteristiske danske Landskaber og Bygninger etc.

Façadebillede.

Den københavnske Presse og adskillige større Provindsblade sendte daglig deres Udgaver gratis til Pavillonen.

Fra den kgl. Porcellænsfabrik modtog Udvalget baade kunstnerisk udførte Gjenstande til Opstilling eller Ophængning i Værelserne og et stort blaamalet Service, der benyttedes, naar Generalkommissæren modtog dels den franske og fremmede Presse, dels de fremmede Landes Generalkommissærer.

Til første Sals aabne Loggia, der afgav et skyggefuldt og fornøjeligt Udsigtspunkt over den livlige Færdsel fra Pont des Invali-

des til Rue des Nations, havde Firmaet *C. P. Jespersen & Sønner* sendt et meget smagfuldt Kurvemøblement, der ligeledes blev solgt.

De nydelige Gardiner i Dameværelset og smukke Lyseduge, Theduge og Servietter m. m. kom fra Firmaet *Salomon Davidsen jun.*, og »*De forenede Papirfabrikker*« sendte en meget rigelig Forsyning af Brevpapir (med Billede af Pavillonen) og Couverts til gratis Afbenyttelse for de Besøgende.

Endelig tog Firmaet »*Sanitas*« (Ludvigsen & Hermann) sig af Pavillonens hygieiniske Fornødenheder paa en ligesaa splendid som tidssvarende Maade.

Det store Splitflag, der havde den bedste Plads til at udfolde sig, saaledes at man saa det baade fra Toppen af Eiffeltaarnet og fra Alexander III Broen, var en Gave fra »*Nordisk Flagfabrik*«.

Fra det rullende Fortov have Millioner af Mennesker set Dannebrog og læst Danmarks Navn.

I denne Forbindelse kan det nævnes, at en Kreds af kjøbenhavnske Damer med Fruerne *Louise Bloch* og *Caroline Dahl* i Spidsen lode forfærdige et overordentlig smukt og usædvanlig rigt og korrekt udstyret saakaldet Rigsbanner af Silke, bestemt til Opbængning i Pavillonen og til Benyttelse udenfor denne ved solenne Lejligheder.

Banneret, der var 4 Al. 4" højt og 3 Al. 4 $\frac{1}{2}$ " bredt, viste det hvide Kors paa rød Grund, synlig paa begge Sider, ligesom Rigets Vaaben med de danske Vildmænd saaes paa begge Sider af Banneret i en Udførelse, der vakte almindelig Beundring. Arbejdet var udført under Professor Pietro Krohns Tilsyn af Frøknerne K. Konstantin-Hansen og I. Bindesbøll.

Ingen der overværede den store Medailledag den 18. August i Salle des fêtes paa Champ de Mars vil glemme Synet af vore danske Gardiens, der otte i Tallet førte dette Banner frem for Repræsentanter fra hele den civiliserede Verden under Kæmpeorkestrets brusende Toner. Efter Giverindernes Bestemmelse er Banneret efter Hjemsendelsen afgivet til »Det danske Kunstindustrimuseum«.

Det daglige Tilsyn og Opretholdelsen af Orden i Pavillonen overdroges til Hr. *Lebrecht Rungwald*. Der blev nemlig truffet den hensigtsmæssige Ordning med »Dansk Exportforening«, der ønskede et Bureau under Udstillingstiden, at et mindre Sideværelse i Pavillonen overdroges Foreningen til dette Brug, medens Hr. Rungwald, der fungerede som Bureauchef, fik Soveværelse paa 1ste Sal. En dansk Gardien, der altid var tilstede i Pavillonen og sørgede for dens Renlighed, fik ogsaa anvist Soveværelse i Pavillonen.

Gavlbillede.

Det viste sig hurtigt, at denne Ordning var meget formaals-tjenlig. Hr. Rungwald rygtede ikke alene sin Gjerning i Exportforeningens Tjeneste, men vidste ved enhver Lejlighed at gøre sig afholdt af de Tusinder af Besøgende, der gjæstede det danske Hus. Enhver Oplysning gaves med Beredvillighed, selv de urimeligste Spørgsmaal fik altid en høflig Besvarelse, og hvor mærkeligt det end lyder, er det dog Tilfældet, at der aldrig er hørt den ringeste

Mislyd i den danske Pavillon. Æren herfor tilkommer i første Linie Hr. Rungwalds taktfulde Optræden, men ogsaa Maler Albert Madsen, der var Gardien, fortjener Tak for sin stilfærdige Syslen, der ofte var til Gavn for vore Landsmænd, særlig de unge Haand-

Hallen.

værkere, der aldrig henvendte sig forgjæves om Raad og Vejledning i den store Stad.

Denne lille Redegjørelse for den danske Pavillons Tilblivelse bør ikke slutes, uden at det med Tak nævnes, hvormegen Del

den danske Gesandt, Kammerherre HEGERMANN-LINDENCRONE, tog i de mange og ingeniørlunde lette Forhandlinger om Pavillonens Plads. Spørgsmaalet toges som alt anført saa sent op, at det nær havde været forsilde. Derfor var Gesandts Hjælp saa betydningsfuld, og ingen Dansk har med større Glæde end han fulgt Bygningens Udvikling fra først til sidst.

Kort før Udstillingens Lukning solgtes Pavillonen til Sir George Lewis — Sagfører hos Hans Majestæt Kong Edward af England — for en Sum af 1000 Pund Sterling, altsaa godt og vel Halvdelen af dens Anskaffelsespris. Kjøberen lod den nedtage af Hr. Oscar Køhlers danske Arbejdere, og det er hans Agt at lade den opføre ved den engelske Østkyst nær Cromer som Samlingsplads for Golfspillere.

C. M.

Hallen.

BESØGET I DANMARKS PAVILLON UNDER PARISER-UDSTILLINGEN 1900.

Af L. RUNGWALD.

Naar man gennem Hovedindgangen til »Place de la Concorde« begav sig ind paa Udstillingen og — efter at have passeret en Allé, smykket med fremmede Skulpturer — over Alexander-Broen kom til den venstre Seinebred, havde man kun at gaa en ganske kort Strækning tilhøjre langs Quai d'Orsay, før en »Passe-relle« førte over til »Rue des Nations«. Her laa de store Staters Pragtpalæer i første Række lige ud til Seiren, medens de fleste mindre Nationer havde faaet Plads anvist i anden Række. Danmarks Pavillon laa som Nummer Et i denne Række, synlig allerede paa lang Afstand i sine rene enkle Linier med Dannebrog højt paa Toppen. Ogsaa fra det rullende Fortov var Pavillonen, der ube-

tinget indtog den smukkeste og bedste Plads i anden Række, synlig i lang Afstand. Hvor ofte have Danske ikke sagt til mig med glædestraalende Ansigter: Vi saa Dannebrog deroppe fra, saa sprang vi af og kom herved, vi *maatte* ind og se Danmarks Hus.

Det smukke og solide Indtryk, som Pavillonen gjorde udvendig fra, blev kun forhøjet, naar man traadte indenfor. Her var ingen »Udstilling«, næppe nok noget for det store Publikum, men til Gjengjæld saa meget mere for dem, der forstod at værdsætte god Smag og ægte dansk Hygge. Daglig har Tusinder af Mennesker bevæget sig gennem disse Rum, og daglig har Beundringsudbrud, vexlede indbyrdes eller henvendte til mig, summet om mine Øren, Udbrud, hvis Varme og Oprigtighed det var umuligt at tage Fejl af; men aller smukkest tog Pavillonen sig dog ud paa de Tider, da den kun var aaben for Danske. Man kunde da i nogenlunde Ro nyde den Hygge, der var karakteristisk for Pavillonen, og som gav den Besøgende det levende Indtryk af at være hjemme, langt borte fra Paris, fra Udstillingen og dens nervøse Larm. De Tusinder af Danske, der i Sommerens Løb har besøgt Paris, vil have erfaret dette. For de alle fleste af dem var Pavillonen et Tilflugtssted, hvor de atter og atter søgte hen for at hvile sig, for at læse de danske Blade, for at skrive Breve eller for at faa sig en hyggelig dansk Passiar, dobbelt behagelig efter det meste af Dagen at have prøvet Vanskeligheden af at klare sig i Verdensstadens Tummel. At ogsaa Fremmede forstode at sætte Pris paa den Hvile, der var at finde i Danmarks Pavillon, fik vi ofte Beviser paa. Gaston Cousin, den skønne Alexander-Bros Arkitekt, har i Besøgsprotokollen nedskrevet: Très heureux d'apprécier hautement le charme intime du Pavillon de Danemark.

Af ganske særlig Betydning var Pavillonen maaske for de unge danske Haandværkere, vistnok flere Hundrede i Tallet, Snedkere, Malere, Maskinister, Tømrere o. s. v., der med Understøttelse af Stat og Kommune i Sommerens Løb besøgte Udstillingen. De søgte ofte Raad og Oplysninger i Pavillonen og nød her godt af den

Hygge og de Bekvemmeligheder, som deres tarvelige Pariserlogis som Regel lod dem savne.

Pavillonen aabnedes officielt den 2. Maj og holdtes herefter aaben hver Dag indtil Udstillingens Slutning den 12. November fra Kl. 10 Formiddag indtil Mørkets Frembrud. Kun nogle faa Gange lukkedes Pavillonen et Par Eftermiddagstimer for at give Danmarks Generalkommissær Lejlighed til at modtage de fremmede

Herreværelset.

Landes Generalkommissærer med Damer samt Repræsentanter for Pressen. Til en Begyndelse gjordes der et Forsøg paa at holde Pavillonen aaben hele Dagen ogsaa for Fremmede; men det viste sig snart, at den navnlig i Tiden efter Kl. 3 blev i den Grad stormet af Publikum, at der herskede den største Trængsel overalt i Huset, hvis smukke Interiør derved kun altfor let udsattes for Overlast. Det besluttedes derfor fra Kl. 3 kun at holde Pavillonen aaben for Danske, en Foranstaltning, der skaffede vore Landsmænd den Ro og Fred, som de med Rette kunde vente at finde i deres eget Hus. At

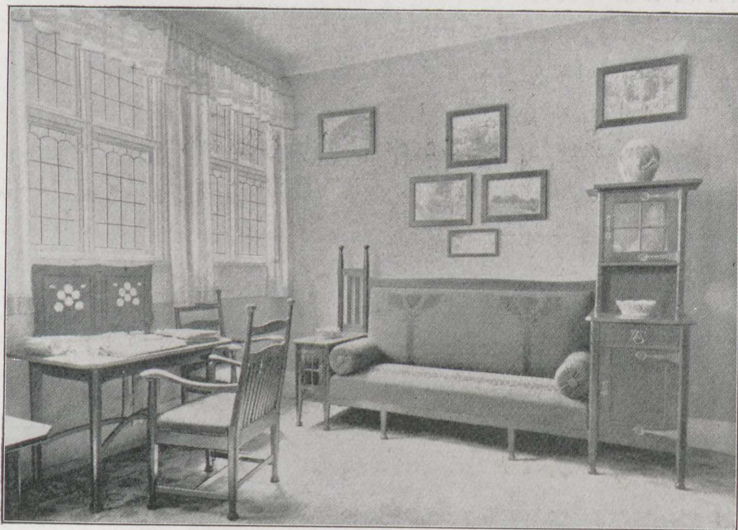
Pavillonen af samme Grunde paa Søn- og Helligdage kun var aaben for Landsmænd er en Selvfølge; dog maa det bemærkes, at Begrebet »Landsmænd« ikke toges saa nøje, og at man saa vidt muligt søgte at imødekomme særlige Ønsker. Svenskerne, Normændene og Finnerne gjorde saaledes i denne Forbindelse altid Fordring paa at være vore »Landsmænd«, en Ære, som vi satte megen Pris paa.

Pavillonen har i Sommerens Løb haft flere »store Dage«. Jeg skal kun minde om Præsident Loubets officielle Besøg den 21. Juni og om de Dage, da det danske Hus havde den Ære at modtage Kong Georg, Kong Oscar af Sverig-Norge, Prinsessen af Wales, den nuværende Dronning af England, Prinsesse Marie af Danmark, Kronprins Gustav af Sverig-Norge, Prins Carl og Prinsesse Ingeborg af Sverig-Norge og flere andre kongelige Personer indenfor sine Mure. Jeg tænker ogsaa paa de store Foreningers Besøg og da navnlig paa »Rejsestipendieforeningen«s bevægede Dage i Paris; jeg tror, at dens Medlemmer alle med Glæde tænke tilbage paa Pavillonen, der var deres Hovedsamlingssted, og som de ofte fyldte indtil Trængsel. Jeg tænker endelig ogsaa paa Cæcilia-Foreningens Besøg; fra Husets Loggia bølgede de skønne Sange ud over Nationernes Gade, hilst af den begejstrede Menneskemængde med: »Vive le Danemark«, »vive les Danois«!

Som tidligere anført har der i Danmarks Pavillon været fremlagt en Protokol, hvori de Besøgende kunde indskrive deres Navne. I denne Protokol har der i Løbet af Sommeren indskrevet sig 5344 Personer, hvoraf 1940 Udlændinge og 3404 Danske. Det er en Selvfølge, at det første Tal aldeles intet Billede giver af Udlændinges Besøg i Pavillonen, der ofte, blot paa en enkelt Dag, naaede langt ud over det anførte Tal. Derimod giver Antallet af indskrevne Danske vistnok et nogenlunde godt Billede af det Bidrag, som Danmark har ydet til det store Verdensstævne i Paris. Lægger man 10 pCt. til for dem, der af forskellige Grunde ikke have indskrevet deres Navn i Protokollen, faar man det ret respektable Tal af 3800

Danske, der have besøgt deres eget Hus i Paris i Sommerens Løb.

Som det fremgaar af mit Citat ovenfor, benyttedes Protokollen ikke blot til Indskrivning af Navne. Flere Steder træffer man paa sympatiske Udtalelser om Danmark. Derimod syntes det jo rigtignok at være under fejl Adresse, naar f. Ex. Englændernes Mistemning mod Franskmændene kommer til Orde i Protokollen. Ret hyppigt benyttedes denne som Avertissementstidende; med hvilket

Herreværelset.

Resultat er mig ubekjendt. Jeg ved end ikke, om den franske Dame, der gennem Bogen søgte sig en Svingersøn, har haft Held med sig! Kun en eneste Kritik findes i Bogen, og den bestaar tilmed kun af de to Ord »Dålig penna«. Da Klagen saavel som Klagerens Navn imidlertid er skrevet med de sirligste Sving, modsige de i Grunden sig selv og bør derfor ikke gaa nær til Hjertet.

Det turde maaske være af Interesse til Slutning at anføre nogle af de i Protokollen indskrevne »kjendte Navne« uden at en saadan Fortegnelse dog kan gøre Fordring paa at være komplet.

Blandt Statsoverhovederne og kongelige Personer skal jeg anføre Præsident Emile Loubet, Kong Georg af Grækenland, Prinsesse Alexandra af Wales, Prins Carl og Prinsesse Ingeborg af Sverige-Norge, Prins Georg Wilhelm af Cumberland, Prins Jean af Orleans og Storfyrst Wladimir af Rusland.

Blandt de tidligst indskrevne findes Pavillonens Arkitekt, Professor V. Koch, dens Bygmester Oscar Kähler og Medlemmerne

Dameværelset.

af det danske Kommissariat. Endvidere den danske Gesandt i Paris, Kammerherre Hegermann-Lindencrone, Generalkonsul Hoskier, Konsul Engelsted og fl.

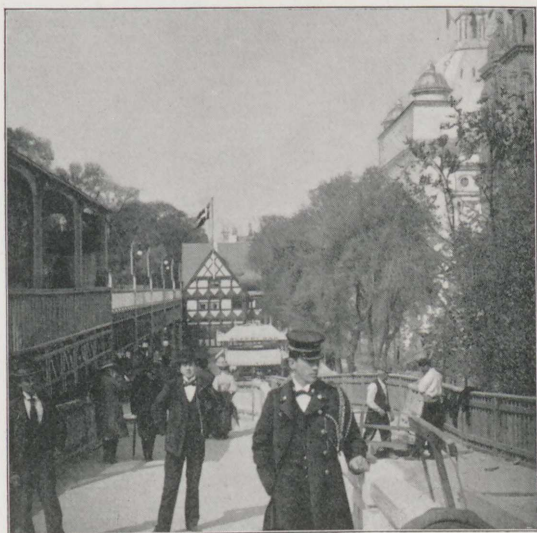
Regjering og Rigsdag er repræsenteret ved Indenrigsminister L. Bramsen, Folkethingsmændene Blem, Ellinger, J. Hage, Sofus Høgsbro, Svend Høgsbro, Harald Jensen og J. Jensen samt Landstingsmændene Jørgen Berthelsen, O. Brun og Herm. Stilling. Fra Forfatter- og Kunstnerverdenen træffe vi Navnene Otto Bache, Otto Benzon, Emil Hannover, V. Johansen, Arkitekt, Professor V. Klein,

P. S. Krøyer, Luplau-Janssen, Jul. Paulsen og L. Tuxen. Hær og Flaade er stærkt repræsenteret. bl. A. af Generalmajor Wagner og Oberstlieutnantterne Pio, Seedorff og Tychsen, Vice-Admiralerne Meldahl og Koch og Kontre-Admiral Wandel samt Kommandørerne Münter, Schwanenflügel og O. V. Suenson.

Blandt Læger træffe vi Navnene Alex. Haslund, A. D. Müller, E. A. Tscherning, Forchhammer, Johan Kiær, Gordon Norrie, Chr. Geill, H. J. Bing, Thulstrup og Joh. Ulrich. Journalistverdenen er bl. A. repræsenteret af Redaktørerne C. Carstensen, Chr. Gullmann, L. Just-Nielsen, V. Secher, R. Wulff og Funch-Thomsen, Aarhus. Fra den juridiske Verden anføres Navnene: Højesteretsadvokat Hindenburg, Overretsassessor Schack, Overretsprokurator Kalko og Overretssagførererne Carl Skibsted, C. Th. Zahle, Ludvig Simonsen, Niels Petersen, A. Linnemann og Viggo Lachmann. Fra Forretningsverdenen finde vi bl. A. Etatsraaderne I. Glückstadt og L. Chr. Meulengracht, Aarhus; Emil Vett, Konsul Erik S. Henius, Erik Stokkebye, Direktør E. Thielsen, Otto Mønsted, Hans Just, J. A. Lefolii, Chr. Achen, B. Hirschsprung, J. L. Schouboe, A. Karlson, L. E. Bruun, C. F. og E. A. Delcomyn, London, William Dahl, A. Fønnesbech, Gottfr. Eickhoff, Arthur Owen, Robert Drucker og H. J. Simonsen. Godsejerstanden repræsenteres af Baron F. Rosenørn-Lehn til Oreby, Baron Berner-Schilden Holsten til Holstenshuus og Hofjægermestrene Dinesen, Katholm, Grevenkop-Castenskjold, Frederikslund, Sehested-Juul, Ravnholt, og Ad. Tesdorpf, Pandebjerg.

Blandt en stor Mængde kjendte fremmede Navne skal jeg kun anføre: Den franske Ministerpræsident Waldeck-Rousseau, den franske Politiprefekt Lepine, Jules Claretie, Nils Forsberg og Albert Edelfeldt. Endvidere have samtlige fremmede Landes Generalkommissærer med deres respektive Damer indskrevet deres Navne, ligesom der findes Repræsentanter for næsten alle de store franske og fremmede Blade. Af danske kjendte Navne skal jeg yderligere anføre: General C. T. Christensen, Admiral de Richelieu, Gesandt i

Washington, Kammerherre C. Brun, Jules Hansen, Brygger, Dr. phil. Carl Jacobsen, Etatsraaderne Kaptejn J. Næser og Dommer Nyholm samt Greve L. Moltke-Huitfeldt, Kapelmester Fr. Rung, Professor H. J. Hannover, Direktør for Brandvæsenet, Oberst Meyer, Direktør Marcus Rubin, Havnebygmester Møller, Borgmester S. Scharling, Fredericia, Dr. phil. Vilh. Andersen, Justitiarius Koch, Stiftamtmand de Jonquières, Amtsforvalter Münter, Legationssekre-

Pavillonen set fra Passerellen.

tær Fr. Castenschiold-Benzon, Frederik Bajer, Kommitterede Ernst, Haarløw og Rimestad, Borgmester C. Borup og Amtmand Hoppe.

Af »Danmarks Hus« er der nu kun »Erindringen tilbage«. Til Foraaret rejser det sig ganske vist atter ovre paa den engelske Kyst, købt af en af dens mange Beundrere, Sir George Lewis, og det er glædeligt at vide, at den smukke Bygning ikke er viet til Ødelæggelse; men Dannebrog vil ikke mere vaje fra Toppen, og det er et fremmed Tungemaal, der i Fremtiden skal lyde indenfor dens Vægge. Dens Saga var kun kort, men den gjorde sit Land Ære. De mange, Danske og Fremmede, der i Sommerens Løb fik

den kjær, ville samstemme i de Linier, som en af dens Beundrere,
en engelsk Dame, indskrev i Besøgsprotokollen kort før Pavillonens
Lukning:

*Fare thee well
and if for ever
still for ever fare thee well
lovely place!*

Det var de sidste Ord, der bleve skrevne i Danmarks Pavillon
i Paris under Verdensudstillingen 1900.

FORTEGNELSE

OVER

GARANTERNE FOR »DEN DANSKE PAVILLON«.

VERDENSUDSTILLINGEN I PARIS 1900.

	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.
Kontante Tilskud:				
Den Raben-Levetzauske Fond.....	1,000	»		
Dr. Christmas Dirckinck- Holmfeldt, Paris (Frc. 100)	72	»		
Direktør J. F. Jones, Paris.....	200	»		
			1,272	»
Deltagere i Garantibeløbet:				
Deres kgl. Højheder Prins Christian og Prinsesse Alexandrine til Danmark...	200	»		
Adamsen, C. J. O., Grosserer (Chr. Stausholm)	500	»		
Benzon, Otto	500	»		
»Berlingske Tidende«, Interessentskabet.	1,000	»		
Classenske Fideicommis	500	»		
Dahl, Brødrene.....	1,000	»		
Dinesen, J. M. N., Jægermester	20	»		
Endorph, J. & M. & E. E. J.	60	»		
Engelsted, C., Jægermester, Dansk Kon- sul i Paris	1,000	»		
Ferslew, C., Etatsraad	1,000	»		
Fischer, Harald, Guldwarefabrikant	100	»		
Fredericksen, Oscar, kgl. Hof-Fiskehandler	100	»		
»Gamle Carlsberg«, Bryggeriet	3,000	»		
Goldschmidt, Benny M., Grosserer.....	1,000	»		
Goldschmidt, Siegfr., Grosserer	1,000	»		
Hagemann, G. A., Fabrikejer	1,000	»		
Hallengreen, P. W. & Søn, Stubbekjøbing	50	»		
Hertz, Bernh., Guldwarefabrikant	1,000	»		
Holmblad, Generalkonsulinde	1,000	»		
Howden-Rønnenkamp, Hofjægermester.	500	»		
Jacobsen, Carl, Dr. phil., Direktør	4,000	»		
Jørgensen, Vilh., Fabrikejer	1,000	»		
At overføre...	19.530	»	1,272	»

	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.
Transport...	19,530	»	1,272	»
Krüger, Vilh., Fabrikejer.....	20	»		
Köhler, Oscar, Aktieselskab.....	3,000	»		
Larsen, Hans & Jørgen.....	300	»		
Levin, J. M., Vexellerer.....	100	»		
Leysac-Jürgensen, Paul, Grosserer	100	»		
Liebe, C., Geheimkonferentsraad	1,000	»		
Melchior, Moses, Grosserer	1,000	»		
Michelsen, C., Hof- og Ordensjuveler....	1,000	»		
Moresco, J. M., Etatsraad	1,000	»		
Møllmann & Co., Malermestre.....	500	»		
Nordstrand, Carl, Grosserer	100	»		
Petersen, Holger, Landsthingsmand, Gros- serer	1,000	»		
Pindstofte, Anders P., Maskinfabrikant ...	100	»		
Raben-Levetzau, Lehnsgreve	15,000	»		
Salomonsen, J. S., Etatsraad.....	1,000	»		
Salomonsen, Lauritz, Grosserer	500	»		
Spritfabrikker, De danske.....	500	»		
Strande, Chr. W., Rentier	200	»		
Telegrafskab, Det store nordiske.....	5,000	»		
Wedell-Wedellsborg, Lehnsgreve	1,000	»		
Wessel, Th. & Vett, E.	1,000	»		
Ialt...	52,950	»		
Heraf opkrævet $\frac{3}{5}$ Del...			31,770	»
Kr....			33,042	»

Det reviderede Regnskab vil findes i den officielle Udstillingsberetning.

